

den Imødekommen, det gælder om, idet jeg ikke er gaaet nogen af de Veje, som viste sig ufarbare i forrige Samling, men har søgt en ny Vej, hvor jeg har Grund til at vente Tilslutning fra de forskellige Sider. Jeg har derfor ogsaa det Haab, at man, naar dette Lovforslag en af de kommende Dage kommer til Behandling i Partierne, vil tage paa det med Velvillie.

Gjerdning: Det er selvfølgelig rigtigt, som den højtærede Kirkeminister siger, at Ministeren har tilbudt Skibsted og Lyngby Menighedsraad at lade Embedet opslaa til Besættelse ved Konstitution, men en saadan Ordning er Menighedsraadene utilbøjelige til at gaa ind paa. De gaar nemlig ud fra, at ingen, som de kan være tjente med, vil søge Embedet, naar det opslaaes til Besættelse ved Konstitution.

Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister, om Embedet ikke kan besættes ved kongelig Anordning, naar Pastor Arboe Rasmussen fraskriver sig Embedet, som han har udtalt til et Menighedsraadsmedlem, at han var villig til at gøre. Paa den Maade var det nemlig lettest at ordne Sagen, og saa vilde Menigheden være tilfreds.

Ordføreren (Mads Larsen): I Anledning af Udtalelser af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) angaaende hans Forslag om en noget højere Sum til Opførelse af en Landsbykirke end den sædvanlige, idet han i Stedet for de tilvante 18,500 Kr. har foreslaaet 25,000 Kr., skal jeg sige, at jeg har forstaaet Stillingen i Finansudvalget overfor dette Spørgsmaal saaledes, at vi er enige om, at det under de nuværende Prisforhold er nødvendigt, at der sker en saadan Forhøjelse af Tilskuddet til Opførelsen af Landsbykirker. Om det vil blive nødvendigt ogsaa senere at bidrage med et saa stort Tilskud, maa Forholdene til den Tid vise. Jeg vil derfor under Henvisning til de venlige og imødekommende Udtalelser, Kirkeministerens fremkom med angaaende det ærede Medlems Ændringsforslag, opfordre det ærede Medlem til at tage sit Ændringsforslag tilbage, da der er al mulig Sandsynlighed for, at dette ad Aare kan faa et praktisk Udslag.

Laursen: Den højtærede Kirkeminister omtalte, at det, det paa det kirkelige Omraade kom an paa, var at finde en Vej ud, og jeg kan forstaa, at han mente, at det ikke var en god Vej ud, den, jeg an-

tydede baade ved Finanslovens første Behandling og nu, og som vi har haft fremme baade i Folketinget og i Landstinget sidste Sommer. Han var imod en Undtagelseslovgivning og hentydede til, at der var andre, som ogsaa var imod en Undtagelseslovgivning, og som holdt paa, at en Lov skulde gælde for det hele Land. Det er i og for sig rigtigt, men der er somme Tider, hvor baade Emnet, der skal lovgives om, anbefaler, at man ved det første Skridt gaar frem med Varsomhed, og hvor det Tidspunkt, i hvilket der lovgives, anbefaler en Undtagelseslovgivning, og vi er netop nu i høj Grad i et Interregnum, idet den gamle Grundlov synger paa sit sidste Vers, og den nye endnu ikke er traadt i Kraft.

Vi er fra alle Sider enige om, at vi skal bevare de kirkelige Forhold saaledes, at der kan lovgives om disse Forhold af den nye Rigsdag, naar den nye Grundlov træder i Kraft, uden at der er foregrebet noget. Nu ved jeg ikke, i hvor høj Grad det Lovforslag, som den højtærede Kirkeminister skitserede, opfylder disse Betingelser. Det er ikke saa let efter en saadan kort Gengivelse at faa et bestemt Indtryk deraf. Jeg fik dog en Følelse af, at hvis dette Lovforslag bliver vedtaget i Form af en midlertidig Lov, er der alligevel dermed gjort et Skridt, som paa en Maade binder den kommende Rigsdag, og jeg tror, at den højtærede Kirkeminister skulde overveje en Gang til, om ikke i denne Undtagelsernes Tid en Undtagelseslovgivning alligevel vilde være heldigere. Man vilde derved stille den nye Rigsdag frit. Naar jeg siger dette, er det — det gentager jeg — sagt med den Tanke for Øje at bevare Folkekirken, og jeg er ikke i Tvivl om, at den højtærede Kirkeministers Tanke er den samme. Jeg kunde forstaa paa den højtærede Kirkeminister, at han mente, at der ikke vilde komme Ro over Forholdene, hvis han gik den af Venstre anbefalede Vej. Jeg tror imidlertid, at den højtærede Minister tager fejl, og at der paa den Maade vil komme Ro over Forholdene. Det er en given Sag, at hvis der atter kommer et lignende Tilfælde, vil Rigsdagen løse det paa lignende Maade, indtil Sagen kan blive taget op i hele sit Omfang.

Der er endnu en lille Bemærkning, jeg vil gøre vedrørende det skitserede Lovforslag. Valgmenighederne skulde ogsaa have Lov til at være uden Kollats. Jeg tror ikke, man skal skabe Vanskeligheder, hvor der ingen er, og der er endnu ikke dannet nogen Valgmenighed, hvor